

У Рівному запрацювала перша «Жива бібліотека»

Перша «Жива бібліотека» відбулася у Рівному. Усі бажаючі відкрити для себе нових цікавих людей та їхній погляд на світ мали унікальну нагоду в один день поспілкуватися одразу із чотирма спікерами - «живими» книгами. Учасників було розділено на чотири групи, кожна з яких мала 30 хвилин на знайомство та розмову з однією «книгою». На різних локаціях обласної книгарні читачів «Живої Бібліотеки» чекали відомий графолог та криміналіст Сергій Гонгало, релігієзнавець та дослідник магічних текстів Віталій Щепанський, письменник та мандрівник Макс Кідрук та непересічний рівненський поет Андрій Пермяков.

Нагадаємо, «Жива Бібліотека» - це унікальний формат зустрічей з відомими людьми, який дозволяє за декілька годин отримати максимум від прочитання «живих книг». Це своєрідна альтернатива читальням, але «книгами» тут постають люди з їх унікальними історіями і незвичайним життєвим досвідом. Таким чином цей формат «читань» надає можливість почути і зрозуміти інших людей, задати їм питання і самому зробити висновки.

«Жива Бібліотека» була започаткована в Данії у 2000-му році силами підлітків, яким і належить авторство цієї ідеї. Сьогодні це міжнародний проект, який підтримує Рада Європи. У проєкті беруть участь більше 200 країн, включаючи Норвегію, Фінляндію, Швецію, Ісландію, Великобританію, Польщу. У Рівному перша «Жива Бібліотека» була організована активістами «СД

інтервалів між рядками, а також інші цікаві факти про почерк, як-от, наприклад, те, що нижні відростки літер характеризують сексуальність людини або чому треба остерігатись людей із нечитабельним почерком.

- Сьогодні люди стали писати менше, але все-таки пишуть. Особливо часто це роблять молоді люди, які закохані, і в них ще живе романтизм. Вони ще інколи пишуть листи від руки, тому що прагнуть вкласти душу в це послання. В електронному повідомленні нічого такого побачиш, а от коли бачите почерк, то вже можна судити про людину, бо кожний почерк є своєрідним і неповторним. Те, що ми ховаємо, проявляється в нашому почерку – страхи, бажання, недоліки, переваги, - розповів Сергій Гонгало.

Читачі у свою чергу цікавились значенням підписів, почерками визначних особистостей, які доводилося вивчати фахівцю, та наслідками переучування дітей, які пишуть лівою рукою

Віталій Щепанський як справжній науковець зазначив:

- Не скажу, що вірю, але я знаю людей, які в це вірять і у яких в житті це діє. Це дійсно неконтрольовані процеси нашої підсвідомості, але вони всі знаходяться в нас самих.

Взагалі віра – це питання досить складне, тим більше для дослідника. З точки зору спостережень, це та межа, яку науковець не повинен переходити. Тобто це можна випробувати на собі, якось зануритись в це, але лише на тому рівні, щоб якось краще зрозуміти, а конкретно вірити в це чи застосовувати це в повсякденному житті науковець не має права. Тоді ви переходите зовсім в іншу сферу – від науки стаєте представником тієї традиції, про яку пишете.

ПРО ПОЕЗІЮ І ГРАФОМАНІВ

Чимало запитань було у читачів і до відомого рівненського поета Андрія Пермякова. І якщо при спіл-

«Жива Бібліотека» була започаткована в Данії у 2000-му році силами підлітків, яким і належить авторство цієї ідеї. Сьогодні це міжнародний проект, який підтримує Рада Європи. У проекті беруть участь більше 200 країн, включаючи Норвегію, Фінляндію, Швецію, Ісландію, Великобританію, Польщу. У Рівному перша «Жива Бібліотека» була організована активістами «СД Платформа - Рівне» і відбулася у стінах Рівненської обласної наукової бібліотеки, куди цього дня завітали більше 60 рівнян – перших учасників проекту.

ПРО ПОЧЕРКИ І ПІДПИСИ

Під час зустрічі із Сергієм Гонгалом читачі дізналися, як за почерком можна розпізнати риси характеру людини, його психоемоційний стан, приналежність до професії, а також нахил до геніальності чи схильність до сексуальних збочень. Для експертів-криміналістів допомога графолога є надзвичайно важливою при дослідженні почерків бухгалтерів, яких підозрюють у підробці документів, записок самогубців, при визначенні педофілів. Сергій Гонгало розповів про значення нахилів почерку, силу натиску на папір, розміру букв та

на судити про людину, її кохання чи завороженість і неповторним. Те, що ми ховаємо, проявляється в нашому почерку – страхи, бажання, недоліки, переваги, - розповів Сергій Гонгало.

Читачі у свою чергу цікавились значенням підписів, почерками визначних особистостей, які доводилося вивчати фахівцю, та наслідками переучування дітей, які пишуть лівою рукою.

- Підпис – це наша візитка, а почерк символізує те, якими ми є насправді, - говорить фахівець. – Тому якщо людина розписується і бере свій підпис у коло, це свідчить, що їй на вас глибоко наплювати, вона живе у своєму світі і не звертає ні на кого увагу. Дуже короткий підпис свідчить про те, що люди себе не поважають, занадто скромні, і навпаки – дуже великі підписи у тих, хто звик набивати собі ціну. Наприклад, у наших суддів підпис інколи займає одну третину аркуша.

Щодо почерку та підписів сучасних політиків, Сергій Гонгало розповів, що як фахівець його насамперед цікавив почерк Януковича, але, на жаль, жодного зразка йому не вдалося знайти, адже колишній президент-втікач, схоже, ніде нічого не писав власноруч. Разом із тим, цікаві результати дав порівняльний аналіз почерків Азарова та Яценюка, які виявились майже як близнюки схожими. А вивчаючи почерк Юценка, рівненський графолог знайшов відповідь на питання, чому Віктор Андрійович не відбувся як президент. Його літера «В» свідчить про те, що він завжди намагається бути в опозиції, але боїться зробити рішучі кроки. А буква «Ю», яка є занадто роздутою та має незамкнуте коло, говорить про те, що він хотів, але так і не зміг.

ПРО МАГІЮ І ВІРУ В НЕЇ

Ще одна цікава зустріч привідкрила читачам «Живої бібліотеки» таємниці езотеричних вчень та магичних текстів Східної Європи, які досліджує Віталій Щепанський – науковець та мандрівник, кандидат філософських наук та релігієзнавець, основна тема зацікавленень якого історія магії та езотеричної традиції у Східній Європі, а також буддизм махаяни.

Науковий співробітник, викладач кафедри релігієзнавства і теології Національного університету «Острозька академія», нині Віталій Щепанський працює над дослідженням магичних текстів у ранньомодерній Україні. На основі власних досліджень йому вже вдалося видати книгу «Кістка шамана». Тут, зокрема, опрацьовано давньоукраїнську рукописну пам'ятку «Книга від Петра Єгиптянина», де описується шаманська техніка пророкування майбутнього за допомогою баранячої лопатки.

Під час зустрічі в «Живій бібліотеці» читачів цікавило ставлення самого спікера до магії, до шаманських практик, які він вивчав, до таких понять як Чаша Грааля, Філософський камінь, родові прокляття і вірогідність впливу магії на Гітлера.

А на запитання, чи вірить він сам в те, що досліджує,

просто відповів: «Якщо ти вважаєш, що магія впливає на твоє життя науковець не має права. Тоді ви переходите зовсім в іншу сферу – від науки стаєте представником тієї традиції, про яку пишете».

ПРО ПОЕЗІЮ І ГРАФОМАНІВ

Чимало запитань було у читачів і до відомого рівненського поета Андрія Пермякова. І якщо при спілкуванні з одними групами спікеру доводилося більше читати власні поезії, інші «читачі» більше цікавилися поглядом письменника на сучасну літературу, музику та культурну ситуацію в Рівному.

- Колись на якомусь фестивалі у мене навіть спитали: «А Рівне це взагалі яка область?» І це було досить неприємно, - говорить Андрій Пермяков. – Але якщо дехто вважає, що наше місто провінційне, то я скажу, що ми самі створюємо імідж свого міста. Наприклад, DE PHAZZ чи Ніно Катамадзе до нас навряд чи приїдуть, а інших, напевно, просто не запрошуємо. Бо і сама публіка не готова до якісної музики світового рівня. Запрошують передовсім тих, хто на слуху та розрахований на масового споживача, - Олег Вінник, Дзідзьо і т.д. Крім цього, у Києві, думаю, більша аудиторія, більша щільність, тобто місця вистачає всім – тому ходять і на Вінника, і на Курілка, і на ДахаБраха.

Також Андрій Пермяков розповів про власний шлях до читача і про те, що вже виріс до того рівня, коли з'явилось видавництво, яке саме хоче його видати.

- Сьогодні поезія продається дуже важко. Купують в основному кілька розкручених імен-брендів, як-от Ліна Костенко, Іздрик, Ірванець. Тобто купують не книжку, а ім'я, тому ти можеш бути тричі талановитим і геніальним, але якщо тебе ніхто не знає, жодне видавництво не захоче тебе друкувати. Або, якщо тобою хтось зацікавиться, тоді ти мушиш їздити разом із видавництвом по презентаціях і таким чином продавати свою книжку.

У свою чергу відомий письменник та мандрівник, автор перших в Україні технотрилерів Макс Кідрук розповів для учасників «Живої бібліотеки», так би мовити, антимотиваційний тренінг, розповівши, чому літературне дно «встелене трупиками графоманів». За його влучним порівнянням, літературна діяльність схожа на те, як ти робиш стрибок, падаєш в надії, що в певний момент у тебе раптом з'являться крила (тобто вистрілить і ти станеш письменником), але у 99% - це провал. І в результаті на тому дні - купа трупиків графоманів, у яких так і не прорізались крила...

А ще говорили про феномен «50 відтінків сірого», колонізацію Марсу і про те, що подорожувати в екзотичні країни до бісу дорого. Натомість відвідувати «Живу бібліотеку» можна абсолютно безкоштовно. Тому слідкуйте за анонсами: організатори заходу обіцяють, що такі зустрічі відбуватимуться щомісяця. Тож із новими «живими книгами» рівняни зможуть понайтиватися вже у квітні.

Ангеліна НЕПОМНЯЦЯ

